

under 170,000 Kr., men jeg siger nu: knap dem lidt af og lad os saa dem paa anden Maade. Man siger her i Lovet, at den gælder for hele Landet uden for Kjøbenhavn; tag da Kjøbenhavn med og sig, at for de Kommuner, der i Vintermaanederne sørge for Børnenes Bepiisning, vil Statskassen refundere Halvdelen af de Udgifter, der haves i saa Henseende. Saa give de os Hjælp, og hvis de give os denne Hjælp, saa skulle vi gøre Resten og ikke stande med at opagitere Kjøbenhavn, indtil vi tvinge Kommunalbestyrelsen til ikke at lade vore Børn sulte i Skolen. Jeg kan ikke slutte uden at sige et Par Ord i Anledning af, at den højtærede Minister lod til at være tilbøjelig til at komme det ærede Medlem fra Ringstøbing (S. C. Christensen) i Møde med Hentyk til Skolekommissionens Sammenlægning paa Landet, saaledes at Befolkningen kunde blive repræsenteret der. Jeg kunde ønske, foruden en Paragraf om Bepiisning i Skolerne, at den ærede Minister ved Lejlighed vilde tænke paa, om vi ikke ogsaa her inde i Kjøbenhavn kunde saa Indskyldelse paa Skolekommissionens Sammenlægning, saaledes at Forholdene her kunde omformes paa den Maade, at Befolkningen direkte kom til at tage Del i Bestyrelsen af Skolerne; thi endskønt jeg anerkender det Gode, der er gjort i de senere Aar for de kjøbenhavnske Skoler af enkelte Mænd, og erkender den Interesse og Dygtighed, der er udvist af de Mænd, som staa i Spidsen for Skolerne, saa er jeg sikker paa, at give vi Befolkningen Lejlighed til selv at deltage i Bestyrelsen af Skolerne, saa vil Interessen fordobles, og dobbelt villig vil Befolkningen blive til at bringe materielle Ofre for Skolevæsenets Udvikling. Hvis dette sker, vil jeg tillige bede den ærede Minister, at ogsaa andre end netop Mandsfolk kunne saa Sæde i Skolekommissionen — jeg tillader mig at sige Mandsfolk, for saa længe man ikke tør indrømme Kvinderne Ligestilletthed med Mændene, saa synes jeg ikke, man er rigtige Mænd, saa regner jeg os kun for en Slags Mandsfolk. Jeg tror, at Kvinderne vilde kunne gøre overordentlig megen Gavn i en Skolekommission, hvis de fik Lejlighed til ikke blot at vælge, men ogsaa sidde i en saadan Kommission. Jeg tror, det vilde være til stort Gavn for Børnene, ikke mindst fordi der saa naerere blev sørget for dem, saa de ikke sultede. Naar jeg endnu skal nævne noget, saa skulde det være, at jeg er uenig med det ærede Medlem fra Bornholm (M. S. Jensen), som ikke troede, at der kom noget ud af denne Lov. Efter at alle vi, der skulle staa paa et radikalt Standpunkt, finde os i

at tage Lovet, væsentlig som den er, med nogle enkelte Forandringer, som sandelig ikke ere vigtigaende, saa vil jeg sige, at den ærede Minister har et god Grund til at tro, at denne Lov vil kunne gaa igennem. Gaaar den ikke igennem, saa er det ikke Folkestingets Skyld, men saa maa det være, fordi der er andre Interesser, som stilles derimod, og saa er det, fordi den ærede Minister ikke sætter tilstrækkelig Kraft ind derpaa.

M. Jensen: Den højtærede Minister udtalte i Gaar i Indledningen til sit Foredrag, at han havde faaet den Opfattelse gennem de forskellige Udtalelser, som ere fremkomne, at der var et alvorligt Duffe om at saa noget ud af den foreliggende Sag. Det kan jeg fuldstændig understve. Jeg tror, at den højtærede Minister har Ret i dette, at man, hvilket Parti man end tilhører, fra alle Sider er enige om, at der her er et Arbejde at gøre, og enige om at gøre det saa godt som muligt for at saa det bedste Resultat. Jeg skal nu, da Tiden er saa langt fremstreden, ikke opholde mig ved ret mange Punkter, og jeg skal navnlig ikke udtale mig om de Punkter, hvorom der synes at være fuldstændig Enighed fra alle Sider med Undtagelse af ganske enkelte Medlemmer.

Der har jo saaledes været Enighed om, at en Lønningsforhøjelse for Lærerne har været nødvendig, og jeg tænker, at det er i Betragtning af, at det gamle Ordsprog har Ret: „En Arbejder er sin Løn værd.“ Den Lærer, der i Skolen gør et virkelig godt Arbejde for det danske Samfund, fortjener ogsaa efter min Mening at saa en anstændig Løn, saa at han ikke skal være trykket af Næringsforger. Herom har man fra alle Sider været enig, og man har ogsaa været enig om, at den højtærede Minister har truffet det rette ved at foreslaa, at den betydelige Merudgift, som Forslaget vil medføre, gaar over paa Statskassen. Jeg tror, at det er en fuldkommen rigtig og fuldkommen berettiget Erkendelse fra den ærede Ministers Side, at det gaar ikke an at komme til Kommunerne med større Udskrivning af Statter; Kommunerne ere i Forvejen saa bebyrdede, at det vilde blive en overordentlig stor Hemsko paa Reformen, om man yderligere skulde henvende sig til Kommunerne. Det forekommer mig ogsaa, at der efter den Maade, hvorpaa vi have behandlet andre med dette Forslag beslægtede Forslag, heller ikke kan være det fjerneste til Hinder for, at man henvender sig til Statskassen ved denne Lejlighed. Der er bleven talt meget om Grundlovens § 85, og hvorledes man maatte opfatte den. Det er jo